

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

nr **21982**

NYTT

UFO-NYTT är en tidning för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-förening
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år.

FRÅN REDAKTIONEN

Detta nummer av UFO-NYTT kommer att innehålla
avslutningen på Dolomiterfallet. En rapport från
Sydamerika och radiostationen HCJB som vår
förening har svarat på.

På en föreningsträff förra året besvarade vi en del
frågor om Bibeln kontra UFO som kom från radio-
stationen. Vi talade främst om Hesekiels-bok i
Bibeln. Vi har nu fått svar och en hel del har tagits med
i UFO-NYTT. Vidare fick vi ett urklipp från stationen
som vi också har tagit med och som heter "Se upp mot
skyn vi är inte ensamma"

Vi delger även en del böcker-gamla och nya.

Lokala händelser är det väldigt tunnsått med. Det
som är av intresse är händelserna i Röros i Norge.
Ännu har inget publicerats.

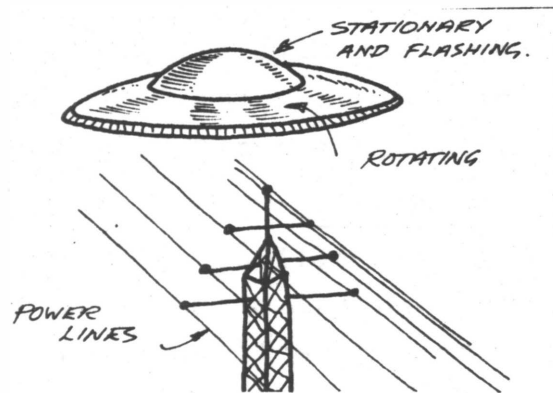
Det som är aktuellt är att i början på maj i år kommer
TV att sända ett helt program om UFO med representanter
från UFO-Sveriges Riksorganisation i programmet
MAGASINET så håll ögonen på TV-programmet.
Rapport från Riksstämman kommer i nästa nummer.

I redaktionen

Bernt Berglund Gudrun Andersson Eivor Johansson
Per-Elis Schröder, Ing-Marie Strömberg

Tidningens adress:

Västerbergslagens UFO-förening
Box 71
77101 Ludvika

DOLOMITERNA

Maskinen började vicka, från sida till sida som ett sista adjö, steg sakta upp till en höjd av ungefär 300 meter. Sedan, på bara ett ögonblick, sköt den rakt upp i skyn med en otrolig fart, och försvann. Jag kände mig som slagen av åskan, tårarna rann på mina kinder, jag fylldes av förtvivlan. Jag blev medveten om att jag var genomblöt av svett. Luften kändes varm, jag kände på marken och även den var i ljum.

Dimman hade nu lättat. Det var rätt mörkt, och himlen var full av stjärnor. Jag tänkte använda min ficklampa, men den fungerade inte längre, så jag fick treva mig fram till min Fiat 600. Jag kunde helt enkelt inte glömma vad som nyss hänt. Jag stack mig själv med en nål, för att kolla om jag var vaknen eller inte. Jag återfick min självbehärskning, satte mig i bilen och körde över Sella Passet till min fasters (mesters) hotell i Fassa Valley. På hotellet, följande morgon skrev och skisserade jag upp vad jag hade upplevt.

Jag försökte berätta för mina kusiner, om min upplevelse, men dom skrattade helt enkelt, förlöjligade och hånade mig. Jag försökte sen att tala med mer seriösa personer om saker, men också deras reaktion, var allt annat än välvillig.

Så jag beslöt att inte tala om det för nån. Efter detta skrev jag till min dotter, som var gift med en amerikan, i Californien, frågade henne om hon kunde hjälpa mig, komma i kontakt med någon administration som sysslar med UFO-frågor. Tjugo dagar efter händelsen, körde jag tillbaks till platsen där UFO:t stått med beslutet att fotografera märkena som lämnats av farkostens tyngd. (Dessa märken kan ses än idag). En häpnadsväckande sak att nära intill där farkostens öppning varit, där ljuset hade strömmat ut, hade gräset växt tre gånger så högt, som gräset runt omkring.

Jag använde en skruvmejsel till att gräva upp några plantor, komplett med rötter och jord, lade dem i en nylonväska, och beslöt att ta dem med mig till Amerika.

Hinder.

Två dagar senare flög jag till Californien. På San Fransiscos Flygplats, där öppnade en tjänsteman mina väskor, kontrollerade mitt pass, sade sen nedlåtande ton. "Oh, är du italiensk emigrant? Jag svarade så gott jag kunde med min dåliga kunskap, i engelska språket, att jag inte var någon emigrant. Att jag tänkte tillbringa min ledighet hos dottern, som var gift med en av direktörerna i Pan American Airways.

Tjänstemannen ändrade genast tonfall, och frågade hövligt om plantorna i nylonväskan var marihuana. Jag svarade att de inte var det, utan var cysanthemum, som jag tänkt plantera på min dotters, svärfars grav. Han sade, "Okay och lät mig passera utan att närmare undersöka plantorna.

När jag kommit till Sacramento, åkte jag och min dotter iväg för att göra kopior på mina utkast. Jag tillbringade hela morgonen med att skriva brev till de adresser jag fått, som sysslar med UFO-frågor.

Jag fick inte ett enda svar, så återigen beslöt jag mig för, att, behålla min upplevelse för mig själv. Men jag började bli väldigt intresserad av UFO:s fast jag har ofta fått skratta åt artiklar, i vilka dom sprider ut en massa nånsens ~~ii~~ väldigt få av artiklarna, ansåg jag som genuina.

De ödesdigra kometerna

"Kometen kommer" av Nigel Calder (Brombergs, c:a 98:—, övers. av Jan Wahlén). Tord Hall anmäler: Det blir en nöjsam åsneparad, och det är nyttigt att se hur även pionjärerna gjorde misstag — hur den riktiga idén ofta föregicks av många felaktiga.

UNDER TUSENTALS år var kometerna himmelska jättekken, som förebådade pest, krig, caesarers fall o. s. v. Orsaken till deras dåliga rykte var från början att de genom sitt oberäkneliga uppdykande rubbade den ordning som astrologer och astronomer hade uppställt för alla celesta fenomen. Och fastän vi i dag vet en hel del om "hårstjärnorna", som kallades så därför att deras svansar liknades vid kosmiskt hår, så finns fruktan kvar och kan alstra kometfrossa i vida kretsar.

— Å, kometer — dom bådard alltid olycka! Nu förstår jag varför stackars fru Galuchet dog så plötsligt i går kväll!
(Teckning av Daumier till 1858 års komet. Ur boken "Kometen kommer").

DEN ENGELSKE journalisten Nigel Calder berättar om detta problemkomplex i *Kometen kommer*. Den mest berömda hårstjärnan är Halleys komet, och eftersom den dyker upp i solens närhet ungefär vart 76:e år, blir den ett ledmotiv för hela boken. Senast var den här 1910 och vi väntar att den kommer igen i början av 1986. Den har sitt namn efter den engelske astronomen Halley, som var en drivkraft till att Newton 1687 publicerade "Principia" och därmed grundlade den klassiska mekaniken.

UR NEWTONS gravitationslag följer att kometerna rör sig i ellipser, parabler eller hyperbolar. De två sistnämnda kurvorna är öppna, och vi ser då kometerna bara en gång. Ellipsen är en

oval, slutna kurva, och kometen blir i detta fall periodisk, med Halleys komet som klassiskt exempel.

MOT SLUTET AV 1600-talet fick man alltså en matematisk grund för kometstudierna. I takt med naturvetenskapens och instrumentteknikens utveckling har vår kunskap ökat. I dag anser man att ursprunget till kometerna finns i en kosmisk behållare långt utanför solsystemet. Därifrån pumpas de in i vår närhet för att sedan försvinna eller återkomma. Man har också fått en ganska god uppfattning om kometerernas byggnad, men man hoppas på ännu bättre besked, t. ex. genom att sända rymdsonder mot Halleys komet.

CALDER BERÄTTAR om resultaten hittills, men de är knap-

past huvudtemat i hans bok. Det tycks i stället vara att framhålla hur många dumheter de lärda männen, från början och ända in i våra dagar, presterat när de vill förklara kometerna. Det blir en nöjsam åsneparad, och det är nyttigt att se hur även pionjärerna gjorde misstag — hur den riktiga idén ofta föregicks av många felaktiga.

Utan tillgång till det engelska originalet kan jag inte bedöma hur nära översättaren följt Calders text. I den svenska upplagan finns det i varje fall talrika exempel på en journalistik, som inte hör hemma i god populärvetenskap.

NEWTON BLEV INTE "spritt sprängande galen", fast han under ett par år troligen inte mätte så bra av sina alkemistiska experiment. (Kanske har översättaren fått ett falskt intryck från en av Kellgrens mest kända dikter.) Hans gravitationsteori är ingen felaktig "yt-ploj" — den är en mycket god approximation till Einsteins gravitationsteori, och Newtons mekanik räcker fullkomligt för resor till månen eller för att skicka rymdsonder till Mars och de yttre planeterna.

Kometer kommer inte "drulande tvärs över planetbanorna" — att apolloobjekten "drumlar omkring" är inte heller riktigt — i samtliga fall följs den celesta mekanikens lagar. Här, och på många andra ställen, är det författaren, eller översättaren, som "drumlar omkring" med både språk och fakta.

FÖR ATT FÅ ett bra utbyte av Calders originella och rikt illustrerade bok bör man nog förut vetat en del om kometer.

Tord Hall

Asimov, Isaac

Svarta hål och kosmiska ägg
Den moderna kosmologin och astrofysiken i ett nötskal
Lättläst och populärt om de krafter som dirigerar materien, om novor och supernovor, om neutronstjärnornas egenskaper, om big-bang och de mystiska kvasarerna. Prisma inb 90: —

Lessing, Doris

Planeten Sirius: experiment

Doris Lessing fortsätter att utforska vår inre och yttre värld i den oerhörda serie av "spacefiction" som hon började med "Shikasta" och fortsatte med "Giftermålen". Trevi inb prel 125: —. Utk okt

Silverberg, Robert

Förändringarnas tid

Mänskligheten hade funnit fred, men till ett fruktansvärt pris. Bra science fictionbok belönad med Nebula-priset. Plus inb 90: —

Gerholm, Tor Ragnar

Människan och fysiken

En spännande redogörelse för hur den moderna fysiken förändrat vår världsbild. Yttre rymdens mysterier — till synes

oförklarliga — görs begripliga för var och en. Ordfront 120: —

Eftertanke.

Som en eftertanke, vill jag nämna att den enda följden av denna händelse, var att min klocka gick två timmar för sakta varje dag. Jag tog den med till en urmakare, för att laga den, men tyvärr gick det inte göra något åt den, så jag fick köpa mig en ny.

För omkring en månad kände jag mig väldigt trött, jag tappade en del hår. Jag kurerade mig med färsk honung, kaffe, äggula och konjak. En kur jag lärt utav min mormor. Jag köpte också vitlökspilller och åt två stycken tre gånger dagligen.

Inom två månader, kände jag mig kry igen, och mitt hår hade även börjat växa ut igen.

Strax efter det att jag sett UFO:t köpte jag mig en kikare, en vanlig kamera och en filmkamera, i förhoppningen att jag skulle ha tur att jag få se nåt UFO igen, och kunna fotografera och filma det. Jag hade aldrig sån tur.

Erfarenheten förändrade mig personligen, och en påfallande effekt på mina värderingar gällande politik och relationsfrågor.

Jag har kommit till den slutsatsen, och konstaterat att människan ännu är väldigt omogen m.m. Som varelse sade "vi här djurliknande tendenser.

Welfare, S-Fairley, J
Arthur Clarks gåtfulla värld
Flygande tefat, storsjöodjur, snömannen, märkliga monument från gångna tider, poltergeistfenomen ... Vår tids gåtor i en härligt spännande bok. Bonnier Fakta inb 145: -

Hallgren, Ake
Liv och död i universum - Om blå planeter och svarta hål
Lättillgängligt om vad man på vetenskapehs nuvarande ståndpunkt vet om universum. Ger de grundläggande kunskaper som behövs för att förstå de stora sammanhangen. Ill. Bernces 67: -

Fischman, Bernard
Mannen som for till månen på sin 10-växlade cykel
En suggestiv och annorlunda bok, med starka drag av fantasi, om att våga ta steget ut i det okända, på alla plan. Norstedts inb 100: -

Carl Sagan, framstående astronom som med det stora teve- och bokprojektet »Kosmos» satt fart på diskussionen om biologiskt liv och civilisationer överlägsna vår egen verkligen är möjliga där ute. Kosmos vimlar av liv, säger han. Teve-serien, som ursprungligen är i tretton delar, visas under våren i sex avsnitt i TV2. På hösten tar Utbildningsradion hand om serien i helhet.

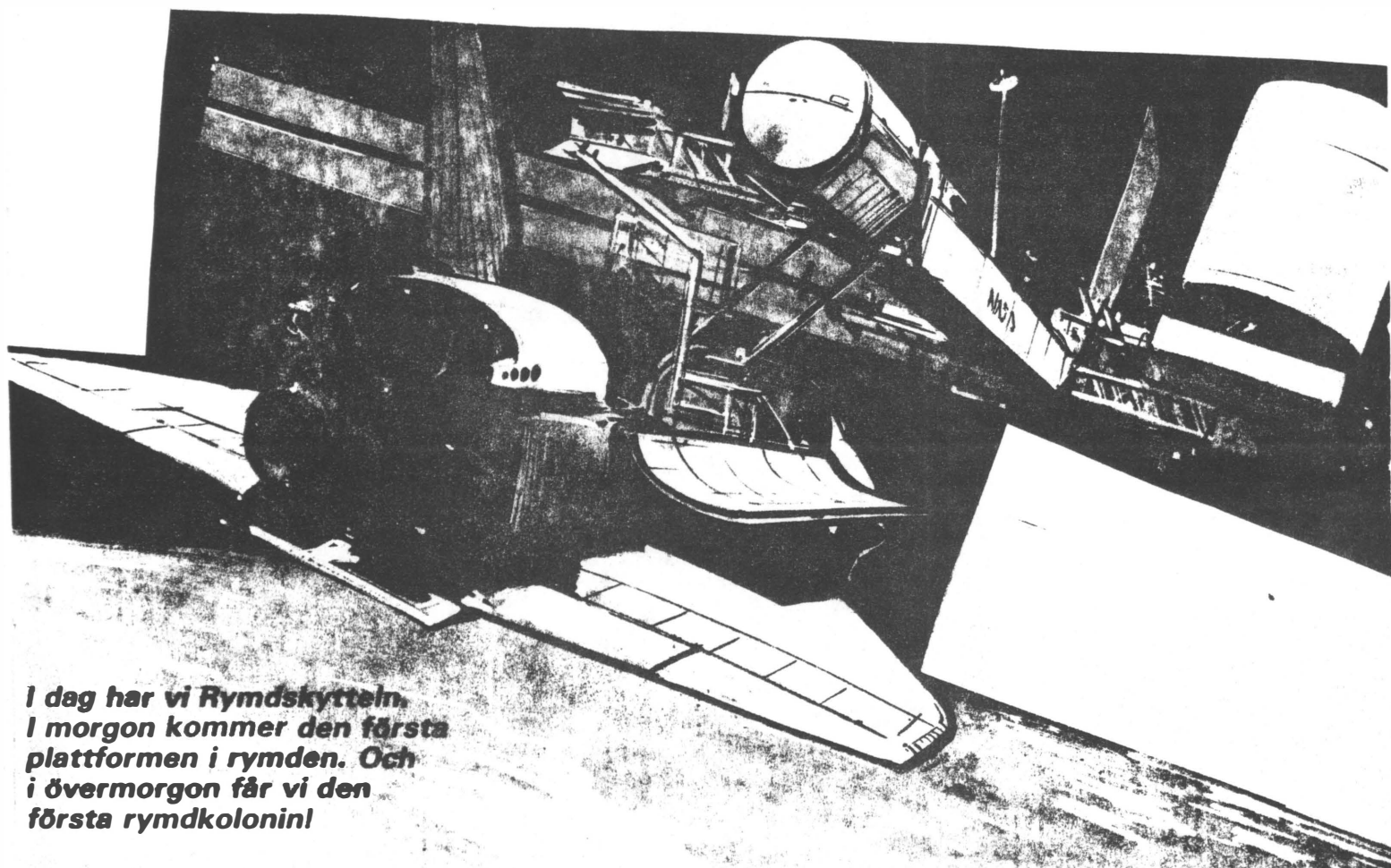

Den 20 april år 1535, klockan sju på morgonen uppträdde underliga tecken på det stockholmska firmamentet — sex rödaktiga koncentriske cirkler. Samtiden tog det som ett varningstecken och från Storkyrkans predikstol dundrade Olaus Petri om "Guds vrede över folkets ärevliga eder och särskilt överhetens".

Olaus Petri tillkallade även en målare — enligt tradition Urban Målare — som gjorde enad topografiskt riktiga bild över Stockholm ifrån Mariaberget.

Gustav Vasa hade helst velat försörja tullen, men vågade inte. Även han trodde att fenomenet var ett budskap från Gud.

Vädersolstavlan finns att beskåda i Stockholms storkyrka.

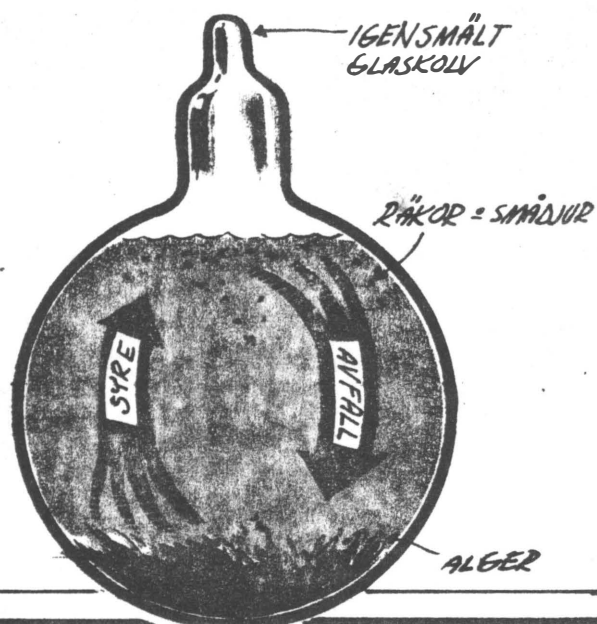

**I dag har vi Rymdskyteln.
I morgon kommer den första
plattformen i rymden. Och
i övermorgon får vi den
första rymdkolonin!**

Armar, antenner och solvingar spretar ut åt alla håll. Rymdskyteln kryper sakta in mot den vita rymdplattformen, ihopkopplingen sker och lossningen påbörjas. Inom NASA har man ökat ansträngningarna att placera ut en bemannad experimentplatt-

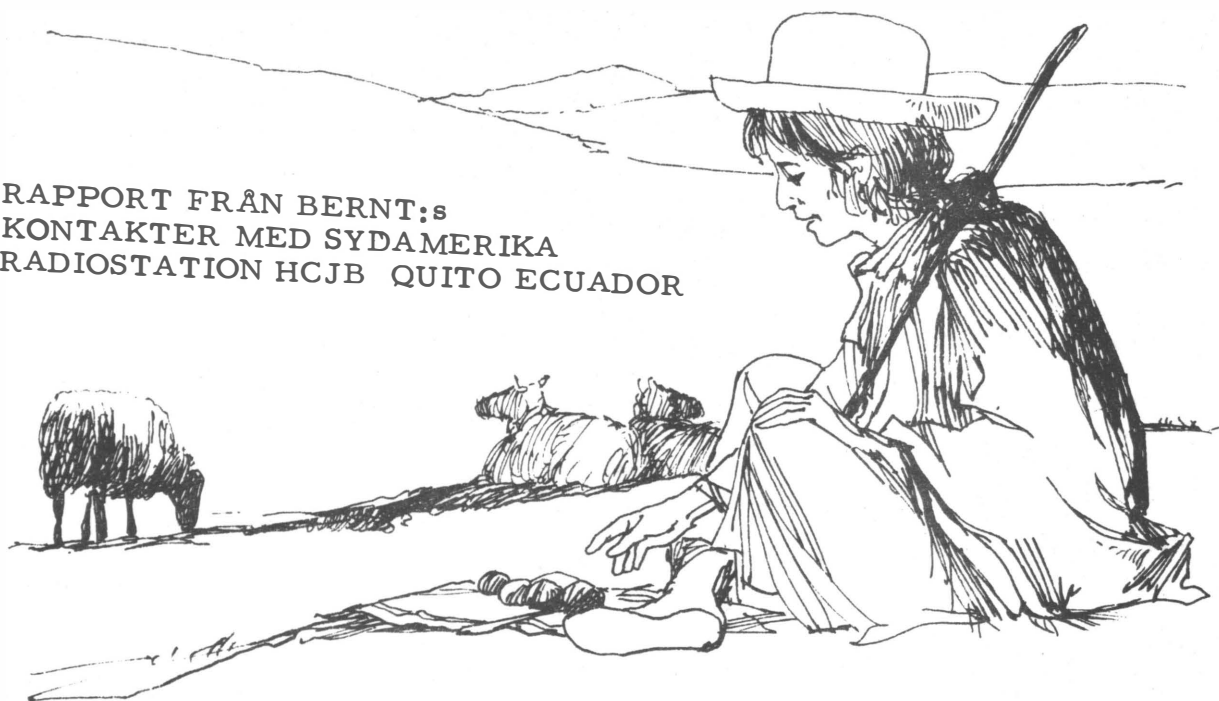
form i rymden inom en nära framtid. Man har också börjat göra mer omfattande laboratorieförsök för att utröna hur livsvillkoren fungerar i rymden. En levande miljö, med växter och djur, måste bilda basen i framtidens rikt befolkade rymdkolonier!

SPRALLER

En lång rad glasflaskor med kristallklart vatten. Och i varje flaska finns det en levande värld i miniatyr, innefattande räkor, alger och mikroorganismer! Alla flaskorna är hermetiskt tillslutna och fullständigt avskilda från yttervärlden. För att inte förruttnelseprocesserna skall starta i dem, måste produktion, konsumtion och nedbrytning balansera varandra med knivskarp precision, något som är oerhört svårt att åstadkomma. Flaskorna finns i Jet Propulsionlaboratoriet utanför Los Angeles, ett av USA:s viktigaste rymdcentra. Nu har de klarat mer än 15 månader, vilket är ett unikt rekord. Ingen har någonsin tidigare fått en sluten värld av den här storleksordningen att fungera i mer än 1 år! Genom att studera livet i glasflaskorna kan de amerikanska rymdforskarna få viktiga kunskaper, med vars hjälp de sedan kan planera livsmiljön i de stora rymdkolonier.

RAPPORT FRÅN BERNT:s
KONTAKTER MED SYDAMERIKA
RADIOSTATION HCJB QUITO ECUADOR

Mina kontakter med Sydamerika har blivit ganska många och det beror på att jag är kortvågsslyssnare eller DX-are som det heter.

Jag har fått kontakt med-och lyssnar ofta på HCJB Quito Ecuador.

HCJB är en radiostation som drives av frikyrkorna inte enbart i Sverige utan många länder bidrar till stationens uppehälle.

HCJB sänder dagligen svenska program som jag lyssnar på och skriver sedan till dem och kommenterar och rapporterar vad jag hört och i stället får jag ett vykort(QSL) från stationen. Under åren har det blivit en del utväxlig brevledes också och UFO frågan har varit aktuell.

För några nummer sedan så redogjorde jag för det första brevet som vi tog upp på ett föreningsmöte och besvarade och nu har vi fått svar igen.

Vi har även fått en artikel från radiostation som kommer från någon tidning.

Vi publicerar både vårt brev och urklippet.

Samtal på Gång: Hesekiel & UFO.

Dagens frågor har med UFO och en vision av profeten Hesekiel i Gamla Testamentet att göra. Det är Bernt Berglund i Ludvika som har sämt in dem, och samtalet blir en fortsättning på tidigare frågor som Bernt haft uppe med Iris och Christer.

Du, Bernt, skriver att du tog med brevsvararen från Iris och Christer till er UFO-förening med 20-25 deltagare. "Det gick litet trögt i början för det är ju inte var dag som vi diskuterar händelser i Bibeln. Så småningom lättade trycket och vi fick en hell del att tänka på. Vi hade många funderingar och frågor kring Hesekiel, samt många andra frågor omkring andra händelser i Bibeln."

Det är alltså de frågorna och funderingarna vi ska kommentera på dagens "Samtal på Gång"....

Det rör sig alltså först om kapitel 1 i profeten Hesekiels bok.

- Varför använde ni bara vers 1 och 28 i era svar när ni talade om Hesekiel? I vers 4 står det "jag såg en stormvind".

Fråga: Vem eller vilka kan åstadkomma jordiska stormvindar?

"Glänsande malm" låter litet egendomligt, men vad symbolisera med glänsande malm?

- I vers 16 står det: "Hjulen var gjorda av något som liknade KRYSLIT och alla fyra var likadana.

Fråga: Fanns det möjlighet att bryta KRYSLIT och behandla det på den tiden?

- I vers 18 står det: "Och deras lötar var höga och förskräckliga och på alla fyra vora lötarna fullsatta med ögon runt omkring."

Fråga: Vad är lötar och hur tolkar ni det?

Att Iris i sitt svar till dig, Bernt, bara tog upp första och sista verserna beror på att för Hesekiel var "formen" genom vilka Gud uppenbarade sig - dvs. Det som beskrivs i första kapitlet - inte det viktigaste. Det viktiga var ATT GUD uppenbarade sig och vad Han ville säga till och genom profeten Hesekiel.

Och det är det profeten Hesekiels bok som helhet handlar om. Profeten Hesekiel själv uppehåller sig inte vid att förstå de materiella faktorerna, som t.ex. "stormvind", "glämsande malm", "krysolit". Gud är Gud, över alla ting naturlagar. Hesekiel visste att det rörde sig om en syn från Gud och att Gud alltid uppenbarar sig för ett speciellt ändamål. Det var det Hesekiel koncentrerade sig på. Därför summerar han synen så här:

"Så såg det ut, som tycktes mig vara Herrens härlighet, och när jag såg det, föll jag ned på mitt ansikte, och jag hörde rösten av en som talade."

Följande kapitel innehåller Guds budskap till Hesekiel för Hesekiel att vidare i olika konkreta sammanhang i dåtida historiska skeenden.

I kapitel 10 fortsätter synen med hjulen och keruberna. Vad också fortsättningen av synen förmedlar till Hesekiel är närvaron av Herrens härlighet. Genom att på så sätt uppleva Herrens härlighets närvaro, fylldes Hesekiel med Guds Andes kraft att förmedla de budskap Gud gav till profeten.

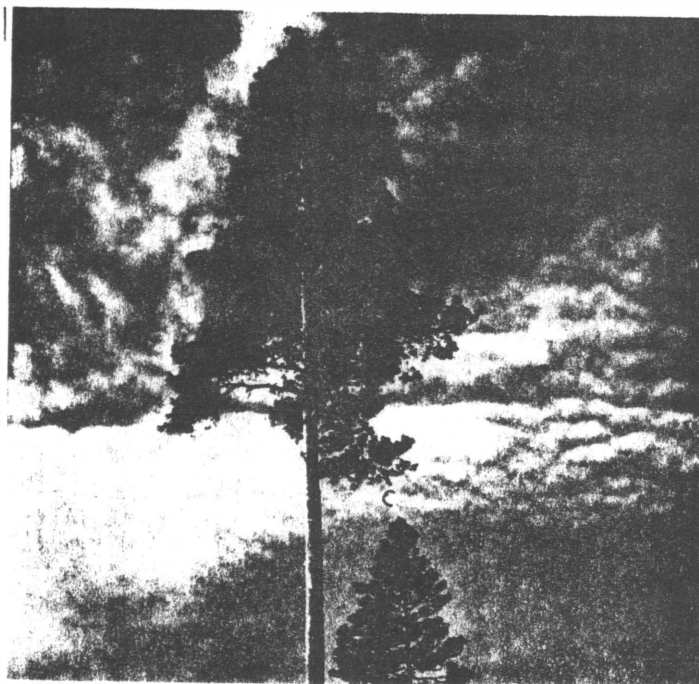
Du, Bernt, är säkert medveten om att vi som upplevt Guds tilltal till oss tror på Bibeln som Guds Ord. Också på Bibelns uppenbarelse om alltings tillkomst. Ett exempel: Kolosserbrevets första kapitel talar om Jesus Kristus. I vers 16-17 står det:

"Ty i honom skapades allt i himmelen och på jorden, synligt såväl som osynligt, både tronänglar och herrar och furstar och. Väldigheter i andevärlden. Alltsammans har blivit skapat genom honom och till honom. Ja, han är till före allt annat och alltsammans äger bestånd i honom."

Varför jag citerar just det bibelstället har att göra med att för oss som tagit emot Guds Ord som helhet, finns det inga frågor om "vem eller vilka som kan åstadkomma stormvindar". Gud väljer det sätt genom vilka han uppenbarar sig. Jag skulle kunna ge dig personliga exempel från de år - sedan 1952 - som jag upplevt Guds ledning och tilltall i mitt liv. Gud är den som åstadkommer stormvindar, när han väljer det sättet att uppenbara sig för oss. Jag tror att dina frågor är formulerade som de är, därför att du kanske inte räknar med Gud som svar på den.

Du undrar vad "lötär" är" och hur vi tolkar det. Lötär är benämningen på den yttersta ringen på hjulen Hesekiel såg i synen. I spanska bibeln är det översatt med "ring". Att det är den delen av hjulet det rör sig om, framgår ju också av beskrivningen, inte sant. Hur tolkar vi "lötarna"? Jag tror inte det finns något speciellt behov av att "tolka" dem. Det är uppenbart att den himmelske ängeln till Hesekiel talade om att Guds "ögon" skådade alla situationer som Gud gav Hesekiel ett uppdrag och ett budskap i. Men det är ju bara en påminnelse om något som vi som kristna är - och också Hesekiel - redan var medveten om: att Gud ser allt och känner allt.

SE UPP MOT SKYN-
VI ÄR INTE ENSAMMA

Mystik formulerad i vetenskapliga termer, som ger sken av fakta men som ändå handlar om det okända, utmanande, farliga. Det har blivit svaret på många 80-talsmänniskors tomhet och sökande efter högre verkligheter i sitt liv.

Den "nya mystikens" rötter är däremot mycket äldre. Kanske kan den spåras till 1875 då Madame Helena Petrova Blavatsky (1831-1891) bildade "The Theosophical Society" i New York.

De teosofiska tankarna är ett slags kombination av gnosticism, västerländsk ateism och österländsk mystik. Den tar sig uttryck i en stark tro på att jorden besökts av civiliserade varelser från andra världar, på ett slags hemlig kunskap, på förlorade civilisationer som Atlantis och på existensen andliga "mästare" med vilka man kan kommunicera.

Även om rörelsen inte hade många anhängare fick ideerna spridning inom västvärlden. I böcker som "Flying Saucers have landed" (1953) och "The Third Eye" (1957) fick tankarna senare en populär framställning och blev mer respekterade.

Att den "nya mystiken" fått ett uppsving i slutet på 70-talet och början på 80-talet är inte att förvånas över. 50-talets optimism och framåtanda, med tilltron till den materiella expansionen är över. Likaså 60-talets studenrevolt, där ungdomar världen över reste sig i protest mot det materialistiska vansinnet.

Text: Jonas D
Dagson

Nu sänker sig tystnaden över barrikaderna. Resignationen följer i frihetskampens spår. Aktivisterna har slagit sig till ro i en ombonad tillvaro. Och sökandet vänds mot lösningar i fjärran. Mot mystiken bortom stjärnorna.

Ett sökande som bara uttrycker vår muvarande tomhet. Ragnar Strömberg skriver på GT:s kultursida:

"Som fysiken och astrofysiken på många sätt tangerar metafysiken och mystiken, så bevisar vårt sökande efter annat liv, andra världar än så länge ingenting annat än vår ensamhet i detta tiggande, befolkade men oåtkomliga kosmos."

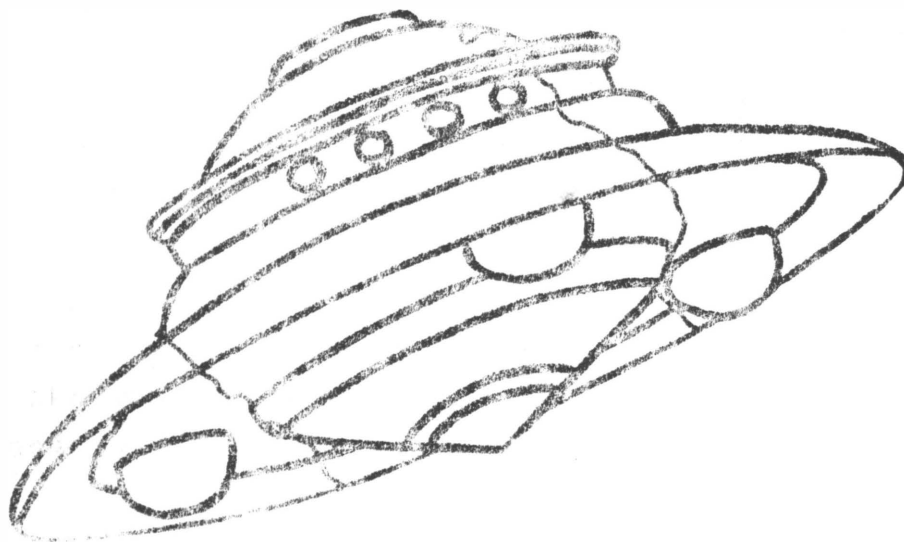
Hela den nya kulturella andan speglas av nyandlighetens uppsving. Film efter film med spekulationer i det ockulta och bisarra produceras och gör succé bland publiken "Alien", "Omen" och "Exorcisten" för att bara nämna några.

Och på bokmässan i Frankfurt 78-79 gavs bevis för att meditation, mystik och ockultism breder ut sig även inom litteraturens område. Boken om tomtar tog världen med storm häromåret, och ifjol var det jättarnas tur.

Intresset för den "nya mystiken" tas väl tillvara av smarta affärsmän, som med krassa beräkningar presenterar och marknadsför allt värre spekulationer i det okända.

DÄNIKEN

Den kanske största aposteln för den "nya mystiken" är schweizaren Erich von Däniken. Hans "vetenskapliga" böcker har sålt i 25 miljoner exemplar världen över, trots att han själv helt saknar akademisk utbildning.

I den "nya mystikens" anda är det ingen tillfällighet att von Dänikens böcker i London nu säljs i serieform. Hans teorier om hur högt civiliserade varelser från andra planeter kommer till jorden, för att genom kontrollerade mutationer skapa sina jämlikar, svirrar förbi i färgglada serierutor. Och pratbubblor proklamerar budskapet om hur kampen mellan gott och ont har sitt ursprung i rivalitet mellan varelser från andra himlakroppar.

von Däniken menar att alla religioner har ett gemensamt ursprung, och att varje religionsurkund därför bär ett budskap om besökarna från yttre rymden.

von Däniken menar alltså att även Bibeln innehåller beskrivningar av rymdvarelsernas besök på planeten jorden. Eliás himmelsfärd (2 kon. 2:11) säger han är en skildring av hur en rymdfarkost hämtar profeten, och de inledande kapitlen i Hosekiel är inget annat än en beskrivning av ett flygande tefat.

Serieböckerna innehåller också en lång rad anspelningar på de bibliska berättelserna. Den mest trofasta av de människor rymdvarelserna lyckas skapa heter Enok (jfr 1 Mos.5:21-22) och när rymdmännen så småningom får barn, tillsammans med kvinnorna de lyckats forma genom kontrollerade mutationer, blir avkomlingarna av någon anledning "jättemänniskor" (jfr 1 Mos.6:1-4).

GUD BLIR "DET"

Men von Däniken för sina teorier än längre, och menar att hans "vetenskapliga spekulationer" får religiösa konsekvenser. I sin bok "Gudasä" säger han att den kraft som stod bakom The Big Bang (universums skapelse) felaktigt personifierats och kallats Gud. Kraften är istället ett neutrum, "Det". Vidare konstaterar han att "om fenomenet. Det har beslutat att förvandla sig till materia, Det både skapelsen och en produkt av sin skapelse". Och därmed är "vi allesammans små beståndsdelar av denna urkraft Det. Vi själva förenar både skapelsens orsak och resultat."

Om människan bara är en del av "Det" som von Däniken menar, hur kommer det sig då att "Det" är opersonlig medan människan har en personlighet? Den och liknande frågor av vikt förbigår von Däniken med tystnad.

Det här gör att deras spekulationer om universums och människan är helt skilda från bibliska budskapet, som talar om den personlige Guden som skapat den personlige människan (1 Mos.1:26-28, Kol.1:15-17).

Ingen av dessa författare utvecklar dock sina teorier till någon form av religion. Det har däremot andra sciencefictioninspirerade skriftställare försökt med.

I slutet av 1940-talet träffades en grupp science-fictionförfattare för att diskutera svagheter i nutidens religioner. Efterhand började de föreslå olika komponenter som borde ingå om man skulle skapa en framgångsrik modern religion. Den grundläggande filosofin skulle hämtas från science fiction och kultövningen från psykoanalysen, konstaterade man.

En av de närvarande var science-fiction-författaren L Ron Hubbard, som ganska snart efter mötet publicerade sin bok "Dianetics" (1948). Boken beskrev en "ny form av psykoterapi". Senare utvecklade han en filosofi i anslutning till den dianetiken, och Scientologikyrkan hade fått sin form. Denna filosofi är starkt färgad av österländskt tänkande, främst buddismen, och kommer mycket nära det teosofiska tankandet.

Scientologin säger sig vara en dogmlös kyrka som genom "vetenskapliga metoder", bl.a. auditeringen med hjälp av en E-meter, tror sig kunna hjälpa individer fram till en större självkänsla.

Hubbard hävdar att varje människan innebor av en "Thetan", ett slags andlig personlighet. Denna Thetan är odödlig och därför har vi alla skapat, eller hjälpt till att skapa universum, liksom vi alla levat en lång rad liv tidigare.

7 } Dessa tankegångar leder von Däniken mycket nära det teosofiska systemet, och hans slutsatser är inget annat än ett slags hinduisk panteism-att allting är Gud och Gud är allting-uttryckt i "vetenskapliga termer".

Men von Däniken är inte ensam i att spekulera i det okända på det här sättet. Några av de andra som är W Raymond Drake, med sina böcker "Gods and Spacemen in the Ancient East" och "Gods and Spacemen in the Ancient West" (1973), Barry Downing med boken "The Bible and Flying Saucers" (1973) och R L Diones med boken "God Drives a Flying Saucers" (1973).

Alla försöker de ta sig an frågan ur olika angreppsvinklar. De hamnar dock till slut i en österländsk science-fiction-hinduism, ofta genomsyrad av en tro på någon form av reinkarnation för människan i andra dimensioner eller på andra planeter.

GRUNDLÄGGANDE FEL

Det grundläggande felet von Däniken och de andra gör är att de inte väger källors historiska betydelse mot varandra. En formulering i ett dokument som kan tolkas till något "science-fictionaktigt" får, utan att trovärdigheten ifrågasätts, slå ut andra väldokumenterade och allmänt accepterade källor. Ett dokument är värt något bara så länge det kan tolkas att styrka tesen. Ett gravt metodiskt fel alltså.

Vetenskapsmän världen över har också rest sig mot dessa spekulationer, och konstaterar att det mest rör sig om rena fantasier och i vissa fall, speciellt gäller det von Däniken, rena lögnar.

Det är viktigt från kristen utgångspunkt att lägga märke till, att ingen av dem lyckas förklara människans och universums ursprung - även om de ibland vill få sina läsare att tro det. De spårar mänskligheten tillbaka i tid och rum till civiliserade rymdvarelser från andra planeter. Men de förs aldrig sätta in frågorna i ett helhetsperspektiv. FORTSÄTTNING I UFO NYTT 3.

KING-CON

STOCKHOLM-HELSINGFORS-STOCKHOLM 28-31 MAJ 1982

Under pingsthelgen i år sker något unikt i kongressväg - den första nordiska science fiction-kongressen, vilken går av stapeln dels ombord på en av Vikinglinjens finlandsbåtar - närmare bestämt i den stora konferensavdelningen, fem rum inklusive hörsal med möjligheter till film- och TV-visning och allt annat som hör en bra sf-kongress till - dels i Helsingfors där bl.a. den stora kongressbanketten sker.

Kongressen är ett samarbete mellan Finlands största sf-förening, Ursan science fiction-klubi, i Helsingfors, samt KING-CON-kommittén i Stockholm. Hedersgäst blir ingen mindre än

HARRY HARRISON

TOASTMASTER: SAM J. LUNDWALL

Kongressen inleds den 28 maj kl 16.00 ombord på finlandsbåten (vilken avgår från Stockholm). Klockan 18.00 avgår båten, och ankommer följande dag klockan 09.30 till Helsingfors. Där bor vi på Hotel Hesperia eller Intercontinental - centralt belägna lyxhotell - och där kommer också kongressen att ske under lördagen och söndagen, huvudsakligen i Ursans regi och med mängder av finska deltagare. Söndagen den 30 maj kl 18.00 avgår båten till Stockholm, varvid man kan förvänta sig ett ivrigt kongressande fram till kl 09.30 på måndagsmorgonen då båten anländer till Stockholm.

Kongresspriset - inklusive båtresa, hyttplats, middag och frukost på båten samt hotell i Helsingfors - är 650:-. Det priset innefattar inte banketten i Helsingfors. Däremot innefattar det bädd i flerbäddshytt och -rum. Vill du ha enskild hytt, lyxhytt, enkelrum på hotellet etc, blir priset något högre.

Antalet platser på båten är begränsat till max 200. För både arrangörernas och din skull är det därför bra om du kan anmäla dig så snart som möjligt. Om du inte kan eller vill betala hela kongressavgiften nu, kan du göra en preliminär kongressanmälan genom att sätta in 50:- på nedanstående postgironummer. Skriv "Preliminär anmälan King-Con" på talongen. Den summan betalas inte tillbaka om du senare avstår från kongressen. Men den garanterar dig plats om du vill delta - och summan dras från kongressavgiften.

För närmare upplysningar, skriv eller ring till: Siv Tapper, Vallfartsvägen 4, 126 48 Hägersten. Tel 08/45 96 11. Så kommer exakta och omfattande upplysningar per post.

Postgiro: 456 43 33-5, Anne Larsson.

Stort hål i stjärnhimlen förbryllar astronomer

Det finns ett jättestort hål i himlen i riktning mot stjärnbilden Bootes (Björnvaktaren) på norra stjärnhimlen. En grupp amerikanska astronomer har genom sorgfälligt kartläggning av de avlägsna galaxernas rödförskjutning upptäckt ett tomrum, 300 miljoner ljusår brett, där det inte finns några galaxer alls.

Fyndet var inte oväntat - galaxerna ligger inte jämnt fördelade i universum utan i klumpar, moln och långa band - men ast-

ronomerna häpnar över att tomrummet är så stort. En förklaring kan vara att den materia som eventuellt finns i tomrummet inte är samlad i synlga galaxer utan ligger mer utspridd.

Som kontrast kan nämnas galaxanhopningen i stjärnbilden Virgo. Den är ungefär hälften så stor som det nu funna tomrummet och innehåller så mycket extra materia som tycks saknas i tomrummet.

BÖCKER

Rymdens Äventyr
Ian Ridpath 85:-

Hjältar och moster
på himlavalvet
Maj Samzelius 64:-

UFO-fenomenet
bevis för kusliga
möten 1. 2. 3 gr
Johannes von Buttlor
58:-

Budskap från rymden
Daniel Fry 15:-

Ombord på rymdskepp
Adamski
35:-

UFO-Rapporten
Allan Hynek
75:-

Vänner i Universum
Rolf Telano/Boralis
30:-

Besök från Kosmos
Boris Jungkvist
58:-

Ronan, Colln A
Amatörastronomen
En oerhört rikt ill bok om astronomins historia och de senaste rönen inom rymdforskningen. Riktigt med råd om hur man själv kan göra observationer. Norstedts inb prel 145:-

Sagan, Carl
Cosmos
Cosmos är en vidunderlig TV-serie som nu också blivit bok. Det är sagan om världsallets utveckling, skickligt levandegjord och ill med över 250 fina bilder. A&K 260:-

Konstapel Alan Godfrey såg en underlig tingest sväva några meter över marken. När han började teckna av den tycktes den plötsligt försvinna och allt omkring honom blev svart...

Blev Alan kidnappad av varelser från en främmande planet?

TODMORDEN, ENGLAND. En regnig november natt 1980 kom en polisbil körande in på Burnley Road i den lilla byn Todmorden i York. I bilen satt en ensam konstapel, Alan Godfrey, 34-årig tvåbarnspappa, känd som en hederlig och skötsam man som tar sitt yrke på djupaste allvar.

Alan hade haft nattpasset och klockan närmade sig fem på morgonen. Snart skulle han in och rapportera på polisstationen i byn. Som vanligt hade ingenting hänt: Todmorden är känd som en lugn och stilla plats, rent ut sagt en riktig håla.

Nu körde Alan en sista sväng runt byns utkanter, innan det var dags att avsluta passet. Och på

Burnley Road, som är en ödslig väg med bara ett fåtal hus och gårdar, hände faktiskt någonting. Alan fick i novembermörkret syn på en konstig "sak" som tycktes stå parkerad vid vägen.

— Först verkade det vara en buss, berättar han — något motvilligt, för Alan Godfrey är mycket plågad av den uppståndelse som blivit kring hans upplevelse och tycker att han blivit utskämd — men sedan såg jag att det var ett annat slags fordon. Det var cirka sju meter långt och tre meter högt och det märkligaste var att det inte hade några hjul. I stället svävade det någon meter över marken!

— Ovanpå taket fanns en slags "kalott" som snurrade runt. Strax

under kalotten fanns en rad små fönster som lyste med ett blått sken.

Plötsligt försvann föremålet

Alan Godfrey tyckte naturligtvis att det hela var väldigt konstigt. Han stannade bilen och försökte få kontakt med radiocentralen, men förgäves. Sändarapparaten fungerade inte. Då tog Alan upp ett block med bötesblanketter och försökte göra en skiss av den underliga tingesten, men medan han tecknade tycktes den plötsligt försvinna. Allt blev svart igen.

Alan körde tillbaka till polisstationen, fast besluten att hålla tyst om vad han sett. Vem skulle ha trott på honom? Konstiga saker som mystiskt försvinner är inget för en stadig polis med båda fötterna på jorden.

Men när Alan kom in på stationen fanns där redan fyra upphetade kolleger som berättade att de sett ett oidentifierat flygande föremål, metallblått, som först tycktes vara på väg i nordsydlig riktning och sedan snabbt bytte riktning och flög öst-väst.

— Tidpunkten stämde med den tid när jag sett det mystiska föremålet på vägen, säger Alan, så jag skrev i alla fall en rapport och bifogade min teckning. Jag trodde att alltsammans skulle sluta där. Men det kom förstås ut i tidningarna och så började i stället hela den här otrevliga historien...

Förhörd av kriminalare

När tidningarna skrivit om Alans upplevelse kom tre män till byn Todmorden för att tala med honom. En av de tre var Norman Collinson, kriminalinspektör från Manchester och dessutom medlem i en förening som ägnar sig åt att undersöka alla rapporter om "fly-

34-årige Alan Godfrey på Burnley Road i Todmorden, där han såg det märkliga "rymdskeppet".

gande tefat". De andra två var UFO-forskare.

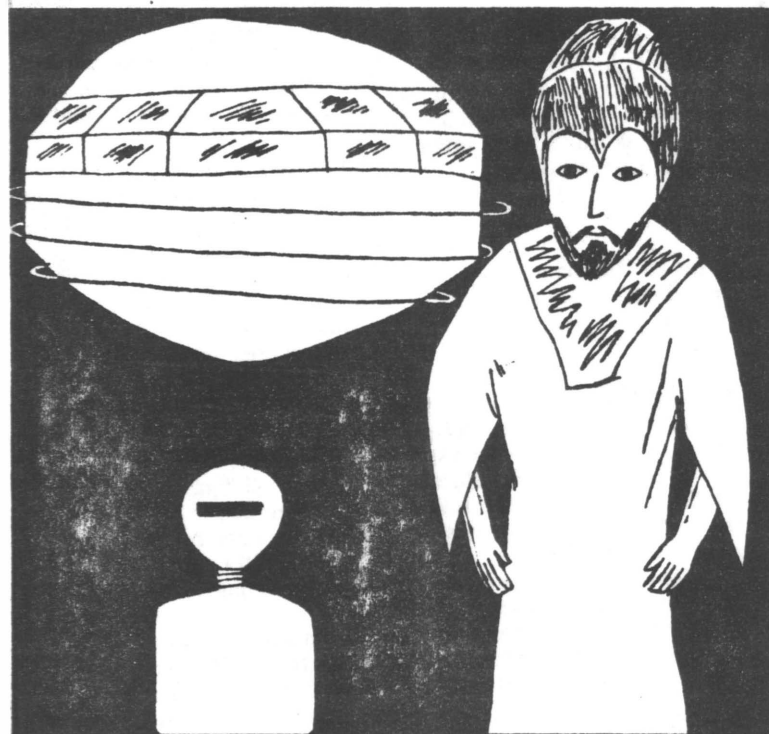
Att Collinson var kriminalare spelade en stor roll, för egentligen ville ju Alan Godfrey inte alls diskutera händelsen. Men en kollega kunde han inte säga nej till. Så Alan följde med de tre männen till platsen där han sett föremålet och tillsammans gick de igenom hans upplevelser den aktuella natten, minut för minut.

— Jag hade beräknat att det gått cirka tre minuter från det jag upptäckt föremålet tills jag körde därifrån, säger Alan. Men de tre männen kom underfund med att det i själva verket var fråga om femton minuter! Jag hade inget som helst minne av den tiden och vägrade nästan att tro dem. Och när de föreslog att jag skulle låta hypnotisera mig för att minnet skulle komma tillbaka sa jag förstås nej.

Men Alan blev övertalad — något som han i dag bittert ångrar.

Under hypnos berättade han saker som väckt stor uppståndelse inte bara bland de "tefats-trogna". Det var Norman Collinson som förhörde sin hypnotiserade kollega och så här föll replikerna, ord för ord:

Collinson (som har fört Alan Godfrey tillbaka till natten till den 28 november, då han upptäckte föremålet): Vad ser du?

Alans skisser av "tefatet", en av de små robotarna med "lamphuvud" och den främmande varelsen som kallade sig "Joseph".

Dessa bilder togs då Alan under hypnos genomlevde vad som hänt. Först beskriver han interiören i "tefatet". På andra bilden höjer han sin högra arm i skräck.

Alan Godfrey: Jag ser något konstigt framför mig. Det syns tydligt genom vindrutan. (Rynkar pannan.) Tusan också, dom svarar inte på mitt anrop!

C: Vad gör du nu?

"Dom skjutet"

A: Jag får ingen kontakt med centralen. Jag måste ju rapportera om det här. Jag går ut och tittar efter vad det är. (Han gör en paus. Sedan fortsätter han med ängslig röst): Vilket ljus! Dom skjutet med något, jag måste tillbaka till bilen! Fort!... Motorn går inte, fan också. (Döljer plötsligt ögonen med armen.) Herregud, vilket ljus! Det bländar mig! (Lång tystnad, som om han svimmat. Sedan fortsätter han med bruten röst): Jag ser ingenting, det är alldeles mörkt. Det är något som rör vid mig, något som håller fast mig. (Flämtar och stönar.)

C: Var är du någonstans? I bilen?

A: Nej, jag är i ett rum. Här finns ett slags bord. (Spärrar upp ögonen i skräck.) Där är han! Vem är det? Jag vet inte vem han är!

"Dom är ju hemskal!"

C: Kan du beskriva honom?

A: Han är lång, en och nittio kanske. Det ser ut som en man, men... Han har ett slags svartvitt lakan på sig. Vad tusan...? Han har skägg och en... det ser ut som en hjälm. (Skriker plötsligt till.) Men dom här är ju hemskal! Små! Som femåriga barn. Dom är åtta stycken. Dom rör vid mig! (Försöker dra sig tillbaka.) Dom känner över mina kläder. Dom har händer, men huvudet är en lampa. Dom fortsätter att klämma på

mig... det hörs ett konstigt ljud... (Han härmar ljudet som är högt, nasalt, liksom gurglande.)

C: Vad gör dom?

A: Josef, den länge heter Josef, det vet jag nu. Han säger att jag inte ska vara rädd. Dom där är inga människor, dom är robotar. Det är Josefs robotar. Det finns en hemsk hund här också.

C: En hund?

A: Ja, det ser ut som en hund, men den är ohygglig. Enorm, liknar en schäfer fast större. Josef vill att jag ska lägga mig på bordet. Det är en slags brits. Verkar som om den är täckt med svart läder. Han vill att jag ska sträcka ut mig där. Nej! Nej, jag vill inte! (En paus.) Nu ligger jag här. Hur gjorde han det? Jag ville ju inte. Och det är ett starkt ljus... och där är Josef.

Nära hjärtinfarkt

Nu måste hypnosen brytas, för en EKG-apparat som är kopplad till Alan Godfrey visar att han riskerar att drabbas av hjärtinfarkt. Godfrey väcks.

Man fortsätter förhöret några dagar senare. Alan Godfrey berättar under hypnos nästan ord för ord samma händelseförlopp som tidigare. Han verkar mindre skräckslagen den här gången och Collinson vågar fortsätta utfrågningen där han slutade:

C: Nu ligger du utsträckt på britsen. Vad gör dom med dig?

A: Det är ett starkt ljus ovanför mig. Jag vet inte riktigt, det är så konstigt... Det är en massa underliga apparater här ovanför. Aj! Vad det gör ont i huvudet! Jag försökte ju bara titta på apparaterna.

C: Hur ser dom ut?

A: Jag kan inte säga det... kan inte säga det... det är förbjudet. (Ängsligt.) Så snart jag börjar tänka på de där apparaterna gör det så ont...

C: Vad gör de med dig?

A: Det är Josef. Han sätter någonting runt min arm... som doktorn brukar göra. Det liknar en sån där grej som man mäter blodtrycket med. Men den vibrerar. Vad det är kallt! (Ser plötsligt väldigt förvånad ut.) Jag har någonting runt vänster ben. Dom har tagit av mig skorna... och sedan strumporna. Men varför gör dom... det är så konstigt... (Tystnar.)

G: Fortsätt, berätta! Vad ser du?

A: (Efter en lång paus.) Vad jag ser? Ingenting. "Saken" är försvunnen. Jag är i bilen, i min egen bil.

Är det sant?

Här slutar Alan Godfreys berättelse under hypnos. Kan den verkligen vara sann? Så här säger **Robert Blair**, en psykiater från Manchester som specialiserat sig på hypnosbehandlingar:

— En människa kan ljuga under hypnos, eller berätta saker som hon läst någon gång tidigare. Men det som jag sett och hört under hypnosen av Alan Godfrey är något som jag aldrig upplevt förr i min praktik.

Det finns redan tidigare två fall som liknar Alan Godfreys och som stärker trovärdigheten i hans berättelse (förutom det faktum att han är en föga fantasifull person, som i varje fall i medvetet tillstånd aldrig skulle kunna hitta på några sådana här otroliga historier):

● Det första fallet inträffade i Portsmouth, USA, i november 1961. Då berättade makarna Betty och Barney Hill under hypnos om hur de blev kidnappade av ett UFO och underkastade en noggrann undersökning av "små män med enorma ögon och klädda i svarta uniformer". Betty Hill kom ihåg hur hon även fick gå igenom en slags gynekologisk undersökning. Makarna frågades ut var för sig under hypnos och deras berättelser var helt samstämmiga.

"Det är högst osannolikt", säger psykiaterna, "att två personer under hypnos skulle kunna hitta på exakt samma historia".

● Det andra fallet inträffade i Italien i början av december 1978. En 26-årig nattvakt, Fortunato Zanfretta, körde med sin bil i utkanten av Torriglia nära Genua när han plötsligt sände ett förtvivlat SOS till sina kolleger på radio-centralen. "De är hemsk! De tar mig...!" skrek Zanfretta.

Morgonen därpå återfann man honom medvetslös vid sidan av sin tjänstebil, en Fiat 127. Han hade tömt sin pistol på alla skott, men han visste inte, eller kom inte ihåg, mot vem eller varför han skjutit.

Under hypnos berättade nattvakten att han förts in i ett "flygande tefat" av fruktansvärda varelser, "grå, feta, fulla av rynkor, de liknade gubbarna som däckfirman Michelin brukar ha i sina annonser". Varelserna undersökte Zanfretta.

"De sätter en slags hjälm på mitt huvud, det är en apparat av något slag", berättade han under hypnosen. "Det gör ont!"

När man frågade Alan Godfrey om han hade hört talas om Zanfrettas och makarna Hills berättelser om möten med "tefats-män" svarade han:

— Vilka berättelser? Jag läser inte sånt, det har jag inte tid till och jag är inte intresserad heller. Det här är olidligt, jag kan inte gå in på puben och ta mig en öl utan att folk kommer fram och vill att jag ska berätta om det flygande tefatet. Men jag vill ju bara vara ifred.

— Döm som tror att jag hittat på det här för att få uppmärksamhet vet inte vad dom talar om. Hade jag vetat hur det skulle bli hade jag aldrig rapporterat den här händelsen. Jag har ingenting mer att säga om det, jag minns ju ingenting! Och om nån tror att jag druckit öl den där natten, så vill jag bara påpeka att det skulle aldrig falla mig in att ta ett glas i tjänsten. Jag tillhör Englands poliskår! □

Ett nytt fönster mot rymden

Det är nu 50 år sedan astronomerna fann med sina stora optiska kikare att universum ser ut att hela tiden utvidga sig. Denna upptäckt gjordes med hjälp av stjärnornas synliga ljus.

Samtidigt slogs ett nytt fönster upp mot rymden, som kom att revolutionera vår världsbild. Mannen, som öppnade fönstret för de osynliga radiovågorna, var den 26-årige ingenjören Karl Jansky vid Bell Telephone Laboratories (BTL) i USA.

Året är 1931. Radion är ännu en ny uppfinning och medelanden över långa avstånd dränks i brus. Vid BTL vill man veta orsakerna till dessa störningar. Det blir Karl Janskys uppgift att utforska området.

På en potatisåker i Holmdel, New Jersey, bygger Jansky en rörlig radioantenn på ett stativ av trä, som snurrar runt med hjälp av hjul från en gammal T-Ford. I hörlurar kan Jansky sedan avlyssna runt hela horisonten.

Åskväder i luften låter som om två katter fräser åt varandra. Störningar i själva atmosfären ger ett ljud, som kallas för "visslare". Jansky känner väl till dessa fenomen.

Men Karl Jansky upptäcker först av alla en ny typ av brusljud. Han beskriver det senare som ett "mycket svagt, mycket jämnt brus". Jansky beslutar undersöka ursprunget närmare.

Signalen varierar något i styrka. Den hörs bäst under dagtid och den kommer då starkast in från en riktning, som följer horisonten från öster mot väster.

Kan signalerna komma från solen? Finns det en "radiosändare" där?

Mätningar visar dock att brusriktningen allt mer kommer i otakt med solens rörelse. Radiovågorna kommer alltså någon annanstans ifrån, men var?

Jansky börjar studera astronomi. Han vet ju att stjärnhimlen står stilla, men att den ser ut att rotera ett varv per dygn därför att jorden snurrar runt med denna takt.

I astronomiboken finner Jansky att denna effekt gör att stjärnhimlen skenbart roterar ett varv på endast 23 timmar och 56 minuter. Han söker nu febrilt i sina anteckningar och finner till sin stora överraskning att "hans" radiobrus varierar med samma tidsperiod som stjärnhimlen.

Jansky misstänker nu — mot alla kända odds — att radiobruset kommer från en fast position i rymden. Han kan till och med gå tillbaka i sina anteckningar och beräkna när och var bruset hörts starkast.

Svaret är entydigt. Radiokällan ligger i riktning mot Skyttens stjärnbild. Jansky vet från astronomiboken att det också är riktningen mot Vintergatans centrum!

Karl Janskys upptäckt blir en världsnyhet.

New York Times skriver på sin första sida: "New radio waves traced to center of Milky Way" (radiovågor spårade till Vintergatans centrum).

Janskys primitiva radioteleskop på potatisåkern i Holmdel förbinds med en radiostation i New York. Lyssnare över hela

USA får höra en direktsändning av radiovågor komma från mitten av vår Vintergata.

Det finns ingen förklaring till radiovågornas ursprung, endast deras riktning är känd. Men "vem" sänder detta kosmiska brus? Det spekuleras vilt. Har mänskligheten fått kontakt med osaliga andar svävande i rymden? Eller finns det intelligenta varelser på planeter i Vintergatan, som försöker att kontakta oss?

Gåtan får ingen lösning ännu på tio år. Janskys upptäckt kan inte utnyttjas kommersiellt. Därför glöms den nästan bort efter den första uppståndelsen.

När andra världskriget kommer, sysselsätts många radioingenjörer med den nya uppfinningen radar. Då upptäcker man radiovågor från solen. Därmed kan andehypotesen avfärdas även för Karl Janskys upptäckt.

Under kriget beräknar holländska fysiker att t.ex. väteatomer kan fungera som små radiosändare. Väte är också det rikligast förekommande grundämnet i rymden. En av dess våglängder bör vara 21 centimeter.

Amerikanerna Purcell och Ewen finner år 1951 "Sången från vätet" i rymden på förut-sagd våglängd och skingrar därmed mystiken kring Karl Janskys upptäckt. Tyvärr avled Jansky året innan i en obotlig njursjukdom. Han fick således aldrig veta förklaringen till den stora upptäckten han gjort två decennier tidigare.

Calder, Nigel Kometen kommer

Vad händer när Halleys komet åter dyker upp på himlavalvet? Förf till "Einsteins universum" ger en fascinerande bild av "komethistoria" genom tiderna. Brombergers 98: -

Hoyle, F-Elliot, J Andromeda anropar

En SF-roman om morgondagens universum. Världens stora radioteleskop lyssnar. En liten grupp panikslagna vetenskapsmän får på sin lott att avvärja en katastrof. Berghs 61: -

Wallenquist, Åke Astronomisk uppslagsbok

En ny moderniserad och väsentligt utökad upplaga. Bland de 2 000 uppslagsorden finner man all nödvändig information även om det nyaste som hänt inom astronomin. Prisma inb 125: -

Ty Karl Janskys upptäckt var stor. Dess enda fel var att den gjordes, innan tiden var mogen för den. De senaste 30 åren har dock gjort Janskys upptäckt rättvisa.

Sedan 1950-talet har allt större radioteleskop byggts över hela jorden. Längre var Jodrell Bank-teleskopet i England störst med sin skålformade antenn på 76 meters diameter. Världens nu största radioteleskop ligger i Eiffelsberg, nära Bonn i Västtyskland. Dess diameter är 100 meter.

Under 1950-talet kartläggs välets utbredning i rymden och 1960 upptäcks en helt okänd typ av objekt med hjälp av radioteleskopen. Objektet kom-

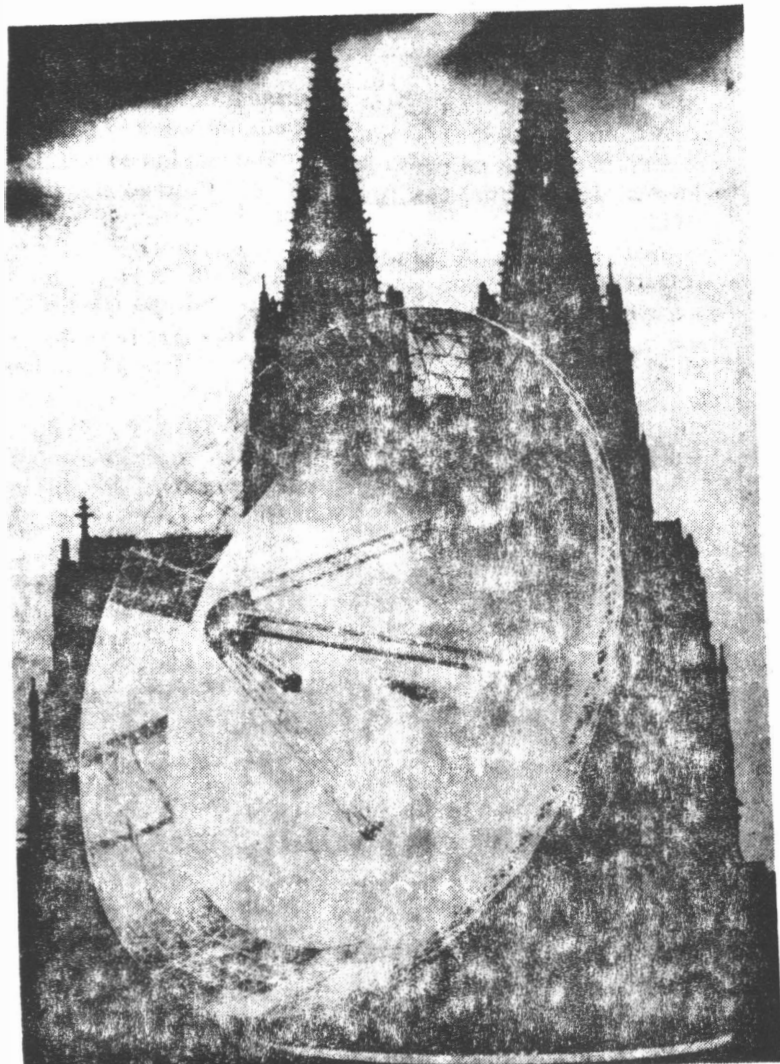
mer att kallas kvasarer. De befinner sig på flera miljarder ljusårs avstånd, strålar ut enorma energimängder, men är paradoxalt små till omfånget och rör sig bort med svindlande hastigheter.

Kvasarernas gåta är ännu inte löst, men de bildades kanske vid universums skapelse. Strålningen från själva skapelsen av universum påvisades av Penzias och Wilson år 1965.

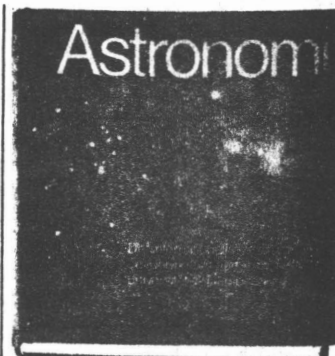
År 1967 upptäckte radioastronomen Anthony Hewish i England den första neutronstjärnan. De är supertunga objekt — en matsked av dess materia väger ca 40 miljarder ton! Neutronstjärnorna kallas även pulsarer och uppstår då stjärnor exploderar i s.k. supernovautbrott.

Under 1970-talet har radioteleskopen upptäckt många fler ämnen än väte. Förutom vatten och ammoniak har dussintals molekyler nödvändiga för livets uppkomst annorstädes i rymden påträffats.

I vår tids utforskande av de s.k. svarta hålen spelar radioteleskopen huvudrollen. De svarta hålen är helt svarta och således oåtkomliga för optiska kikare.

Modell av världens största och helt rörliga radioteleskop vid Bonn i Västtyskland med diameter 100 meter, fotograferad mot Kölner-domens torn med en höjd av 161 meter.

ASTRONOMI. BoFa. Det kompletta internationella standardverket om universum för fackmän och amatörer.

□ 2928B inb 352:—

NU 177:—

BOLIN, BERT Vad gör vi med klimatet? Ord. Populärt och lättillgängligt ges kunskaper om det komplicerade samspelet mellan atmosfär, natur och människan.

□ 2929 48:50 NU 22:—

BOURRET, JEAN-CLAUDE UFO — Fakta och spekulationer. Berghs. En av de bästa böckerna i genren. Baserad på en djärv fransk TV-serie.

□ 2930 63:— NU 30:50

□ 2930B inb 73:—

NU 38:50

CHRISTIANSEN, HANS Bilkalatlog med världens bilar och tillbehör 1980. Informationsgruppen. Presentation av alla bilar i Sverige och ca 150 från övriga världen, även tester.

□ 2931 21:— NU 11:25

CHRISTIANSEN, HANS Bilkalatlog med världens bilar och tillbehör 1981. Informationsgruppen. Presentation av alla bilar i Sverige och öv världen, tester, Jan Svanlund, sp bilar.

□ 2932 26:50 NU 16:50

COWLEY, STEWART. (Sv Bokh) See.

Rymdfarkoster år 2000—2100.

□ 2933B Se annons s 16.

De stora rymdkrigen år 2000—2100.

□ 2934B Se annons s 16.

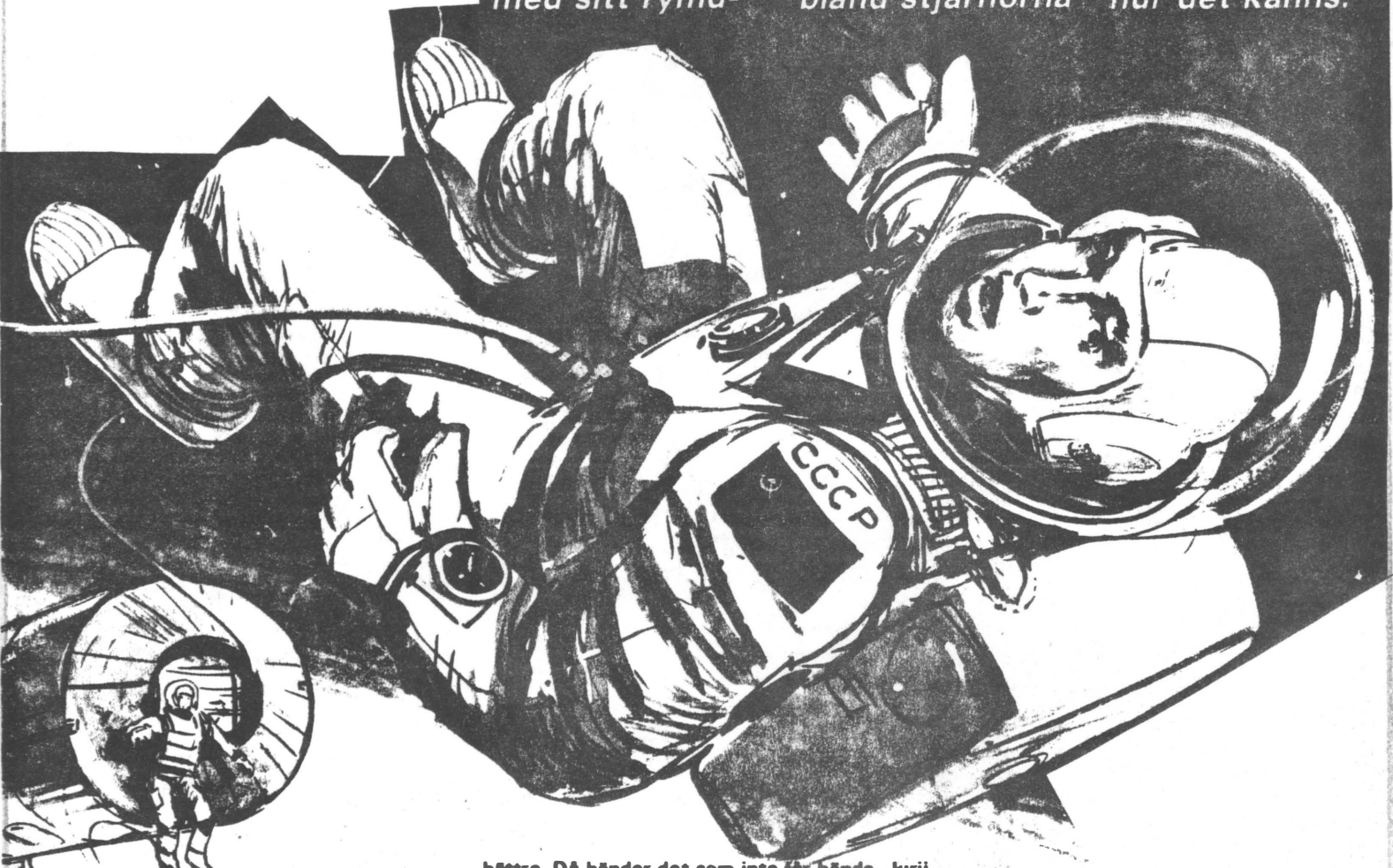
aktuellt om teknik

På drift i världsrymden

Tänk er att
tappa kontakten
med sitt rymd-

skepp. Att hjälp-
lös glida iväg ut
bland stjärnorna

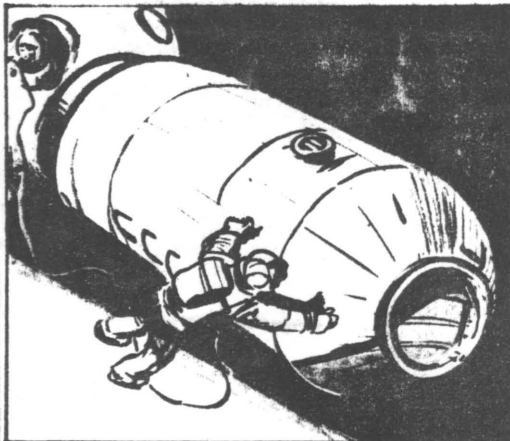
till dess syret i
rymddräkten tar
slut. En rysk
kosmonaut, Yuri
Romanenko, vet
hur det känns.

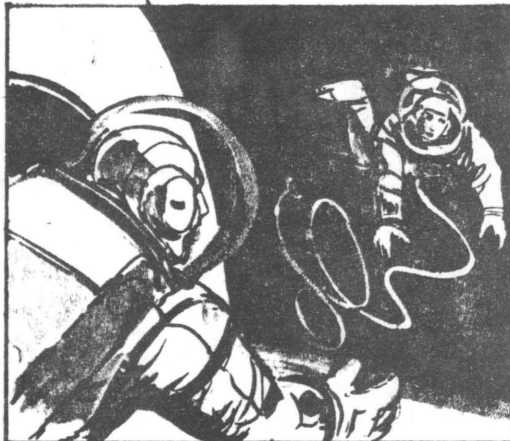
Jordklotet lyser skarpt i vitt och blått mot den svarta bakgrunden. Kontinenterna rullar förbi, allt eftersom rymdskeppet stormar vidare i sin bana runt planeten. Jurij Romanenko kan inte slita sig från den otroliga synen. Han lutar sig längre ut genom den öppna luftslossen för att se

bättre. Då händer det som inte får hända. Jurij förlorar balansen och tumlar ut i tomheten! Hans säkerhetslina är inte fastgjord! Med vilt fäktande armar, och säkerhetslinan slängande runt rymddräkten, glider han sakta bort från skeppet. Händelsen ägde rum under Sojuz 26 färd för några år sedan, men den har blivit bekant först nu. Om inte den ryske kosmonautens kamrat av en slump befunnit sig i närheten av luftslossen

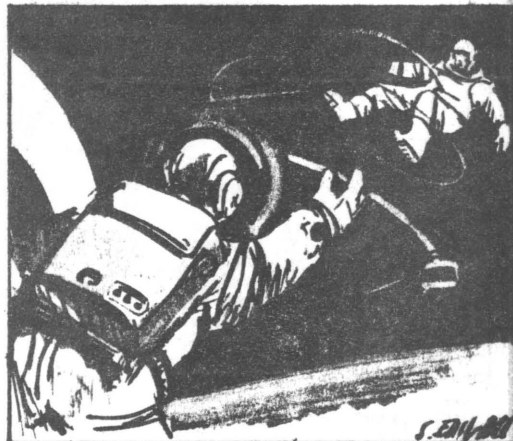
hade Jurij Romanenko varit räddningslöst förlorad. Då hade jorden fått ytterligare en satellit – en död rymdman.

Allt började med ett misstänkt fel på frontslussen i rymdstationen Saljut 6. De båda kosmonauterna i Sojuz 26 angjorde därför vid Saljuts bakre ingång och Georgij Gretjko gav sig ut på rymdpromenad för att inspektera den krånglande dockningsporten.

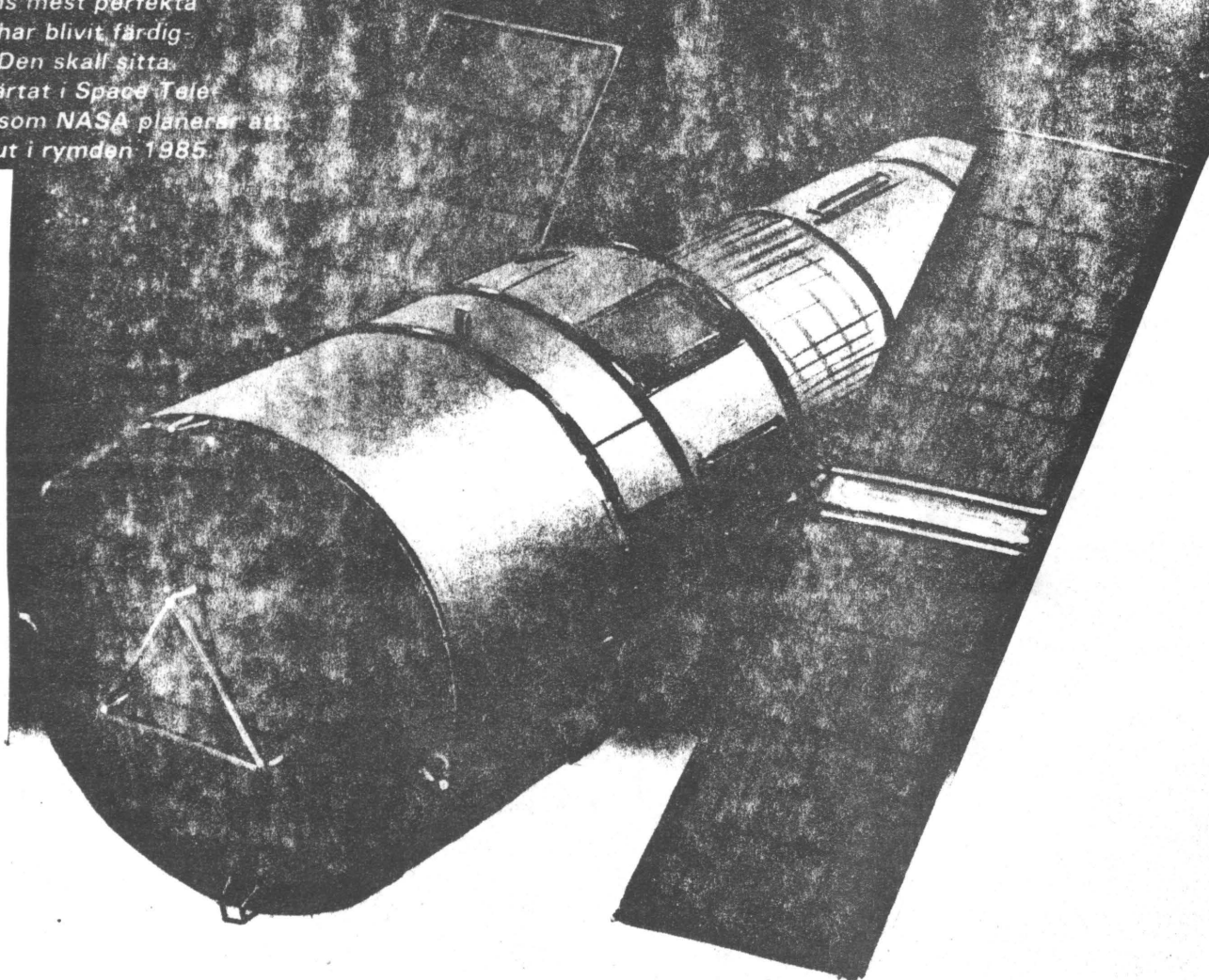
Det visade sig emellertid inte vara något fel på Saljuts frontsluss. Georgij rapporterade undersökningsresultatet till markkontrollen och beredde sig på att gå tillbaka in i sitt skepp, då hans panikslagna kamrat plötsligt kom flytande genom rymden!

Nu vilade Jurij liv bokstavligen i kamratens händer. Georgij samlade sig för ett ingripande. Och just när Jurij passerade slängde han sig fram och lyckades få tag i kamratens fladdrande livlina. Ett drama i rymden hade fått ett lyckligt slut.

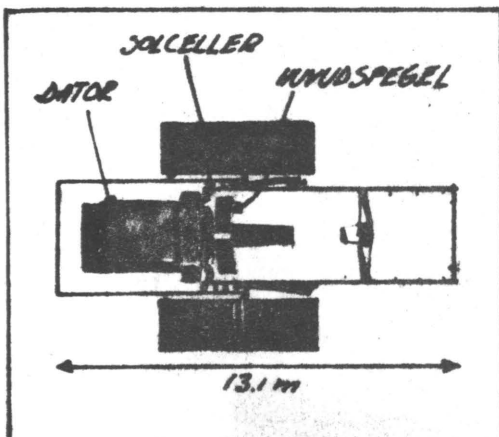
Teleskopet som ser 14 miljarder km ut i rymden!

Världens mest perfekta spegel har blivit färdigslipad. Den skall sitta som hjärtat i Space Telescope, som NASA planerar att skjuta ut i rymden 1985.

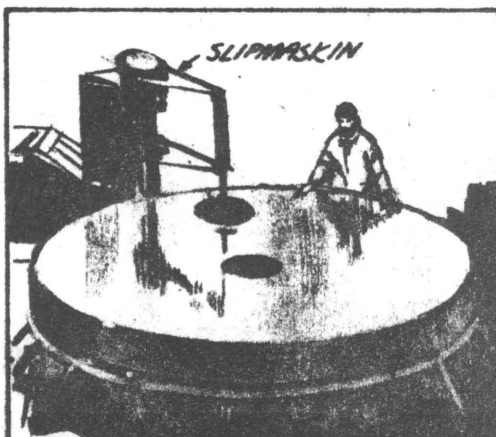

Dimslöjorna sveps undan. Våldiga regioner av rymden, som hittills bara synts som ett suddigt dis, löser upp sig i gnistrande stjärnhopar och tindrande nebulosor. Med teleskopet här på jorden har astronomerna bara kunnat se ett par miljarder km ut i universum. Space Telescope 7-faldigar avståndet till 14

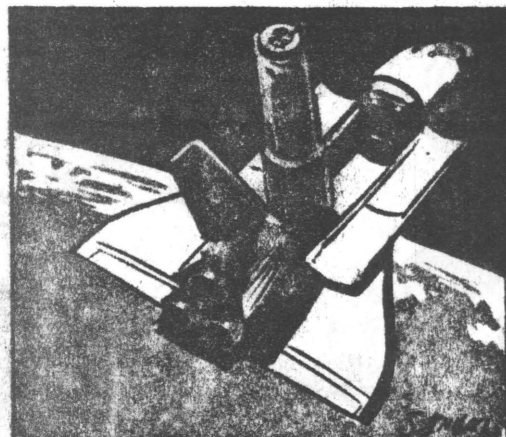
miljarder km! Från sin bana på 600 km höjd, kan Space Telescope observera 350 gånger mer av världsrymden, än vad som fram till nu varit tillgängligt från jorden! Det 12 ton tunga rymdteleskopet har byggts för NASA av Lockheed Space & Missiles Company, slipade spegeln tillverkats av Perkin-Elmer.

Ljuset kommer in genom den 3 m stora öppningen i teleskopets front. Det studsar mot huvudspegeln, tillbaka mot en mindre spegel i fören. Från den reflekteras ljuset sedan vidare genom ett hål i huvudspegeln till de vetenskapliga instrumenten.

Den 2,4 m stora huvudspegeln är en otrolig skapelse! Dess yta är i det närmaste fullständigt jämn, med en noggrannhet på mindre än 1/100 000-dels millimeter! Arbetet tog 2,5 år och skedde i huvudsak med hjälp av speciella, datastyrda polerverktyg.

Space Telescope förs ut i rymden ombord på rymdskyteln. Om något skulle krångla på teleskopet, återvänder skyteln för service. De nödvändiga reparationerna kan då utföras av astronauter i rymddräkter som hänger tyngdlösa ute bland stjärnorna.